

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Milana Karabina v trestnej veci obvineného **M. B. pre obzvlášť závažný zločin poisťovacieho podvodu** podľa § 223 ods. 1, ods. 4, ods. 5 písm. b/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí 30. júla 2014, o sťažnosti obvineného M. B. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 18. júla 2014, sp. zn. Tp 63/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného M. B. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len sudca) uznesením z 18. júla 2014, sp. zn. Tp 63/2014, podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vzal obvineného M. B. do väzby s tým, že táto začala plynúť 16. júla 2014 o 11.29 h. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť obžalovaný M. B..

V písomnom odôvodnení sťažnosti podanej prostredníctvom obhajcu spáchanie skutku, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, poprel s tým, že z odôvodnenia uznesenia o vznesení obvinenia nevyplýva dôvodnosť jeho trestného stíhania. Poukázal na zásadu voľného hodnotenia dôkazov, zákonnosť ich vykonania a použitia v trestnom konaní, náležitosti odôvodnenia rozhodnutia ako i to, že sudca sa nimi pri svojom rozhodovaní dôsledne neriadil. Podľa jeho názoru sa sudca nevysporiadal s jeho obhajobou, nevzal

do úvahy výpoveď svedka M. H. a nekriticky si osvojil nepravdivé výpovede nevierohodných svedkov J. B. a J. P.. Tieto navyše označil za nezákonné, pretože boli vykonané predtým, ako bolo vo veci začaté trestné stíhanie. Poukázal tiež na ustanovenia § 2 ods. 4, § 77 ods. 1 Tr. por., čl. 17 ods. 5, 48 ods. 2, 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a namietol neexistenciu konkrétnych skutočností odôvodňujúcich obavu z jeho konania uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že M. B. bolo vyšetrovatelkou Národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúra Bratislava vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1, ods. 4, ods. 5 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák., a osobám R. L. a R. Z. pre obzvlášť závažný zločin poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase bola založená zločinecká skupina tzv. „S.“ pôsobiaca prevažne na území Bratislavského a Trnavského kraja, ktorej členovia sa v rámci svojho pôsobenia v tejto skupine zaoberali rôznou, okrem iného, aj ekonomickou trestnou činnosťou, pričom jedným z členov tejto skupiny bol aj obvinený M. B. prezývaný „J.“, ktorý v otázke splnenia podmienok na poskytnutie poistného plnenia, uviedol do omylu A., so sídlom D., a to tým spôsobom, že presne nezisteného dňa v mesiaci október roku 2009 pred dátumom 18. októbra 2009 obvinený M. B. prostredníctvom doposiaľ nestotožnených osôb, predal za bližšie nezistenú sumu doposiaľ bližšie neustáleným osobám na územie Ukrajiny alebo Ruska osobné motorové vozidlo značky Mercedes Benz 63 AC kombi AMG výbavy, bielej farby, EČ: B., ktorého vlastníkom bola obchodná spoločnosť H., so sídlom M., a užívateľom

bol M. B., nar. X., pričom následne dňa 18. októbra 2009 obvinený M. B. oznámil na obvodnom oddelení Policajného zboru Bratislava Ružinov-Západ „krádež“ predmetného vozidla, na základe čoho bola A., vyplatená na účet leasingovej spoločnosti M. so sídlom B. finančná čiastka vo výške 49 548,873 €, pričom obvinený M. B. bližšie nezistenú časť finančných prostriedkov získaných z predaja predmetného vozidla odovzdal obvinenému R. L. ako šéfovi skupiny „S.“ ako aj ďalším členom skupiny, a to R. Z., J. P. a J. B., pod ktorých „ochranou“ a s ich vedomím obvinený M. B. trestný čin spáchal.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

- c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Potrebné je uviesť, že sudca ako vecne príslušný pri rozhodovaní o väzbe obvineného postupoval v súlade s ustanoveniami § 73 ods. 5, ods. 6, § 72 ods. 2 Tr. por. a zákonné lehoty na rozhodnutie o vzatí obvineného do väzby boli spolu s ostatnými formálnymi náležitosťami tohto postupu dodržané.

V súlade so stavom veci a zákonom postupoval sudca, keď dospel k záveru, že v súčasnom štádiu trestného stíhania je v posudzovanej veci u obvineného daná dôvodnosť podozrenia, že mal spáchať skutok, pre ktorý je trestne stíhaný v čase a spôsobom uvedeným v uznesení o vznesení obvinenia a je u neho daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Dôvodnosť podozrenia ako materiálna podmienka väzby, že obvinený M. B. mal spáchať uvedený skutok v súčasnom (počiatočnom) štádiu trestného stíhania, vyplýva najmä z výpovedí svedkov, na ktoré sudca podrobne poukázal už v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Ďalšia materiálna podmienka väzby, ktorou je existencia skutočností odôvodňujúcich dôvodnosť obavy z konania obvineného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je v napadnutom uznesení taktiež splnená.

Sudca podrobne a v súlade so stavom veci odôvodnil, ktoré konkrétne skutočnosti odôvodňujú obavu, že obvinený na slobode bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti a možno konštatovať, že obvinený mal trestný čin, pre ktorý je trestne stíhaný spáchať s cieľom získať finančný prospech a v súčasnosti žiaden legálny zdroj finančných príjmov nemá.

K ďalším námietkam obvineného najvyšší súd uvádza, že sudca v odôvodnení napadnutého uznesenia rovnako podrobne vysvetlil aj dôvody zákonnosti výpovedí svedkov J. B. a J. P. a je zrejmé, že ich obsah so zreteľom na počiatočné štádium trestného stíhania doposiaľ nemohol byť preverený. Z rovnakého dôvodu (počiatočné štádium trestného stíhania) najvyšší súd poznamenáva, že nezistil vo vybavovaní veci žiadne prietahy, ale ani porušovanie práv obvineného či iné porušovanie právnych predpisov majúcich vzťah k predmetu posudzovanej veci.

Na záver najvyšší súd dodáva, že povinnosťou vyšetrovateľa vyplývajúcou mu z ustanovení § 2 ods. 6, § 76 ods. 1 a § 2 ods. 10 Tr. por. bude konať veci prednostne a urýchlene tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Preto bude musieť s rovnakou starostlivosťou objasňovať skutočnosti svedčiace proti obvinenému, ale aj skutočnosti, ktoré svedčia v jeho prospech (dôsledne sa vyrovnáť s obhajobou obvineného) a v oboch smeroch vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Riadiac sa týmito úvahami Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 30. júla 2014

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová